

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 16-08-12928 לוינסון נ' גליקום שיווק ביע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

בפני כבוד השופט אריאל ברגנר

התובע

רן לוינסון

נגד

הנתבעת

גליקום שיווק ביע"מ

פסק דין

1

2

3 בפני תביעה לתשלום סך של 25,000 ₪ שעילתה פיצוי בגין משלוח 13 הודעות לכתובת הדוא"ל של
4 התובע לפי חוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982, חוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 וכן
5 מכוח עוולות הפרת חובה חקוקה, עשיית עושר ולא במשפט, הסגת גבול ולפי החוק למניעת הטרדה
6 מאיימת תשס"ב-2001.

7 בישיבת יום 9.7.17 הסכימו הצדדים להגשת סיכומים ללא שמיעת ראיות ובהמשך לכך הוריתי על
8 הגשת סיכומים בכתב.

9

10

טענות הצדדים

11 התובע טוען כי הנתבעת שלחה לכתובת הדוא"ל המוחזקת על ידו 'דברי פרסומת', ללא קבלת הסכמתו
12 כנדרש על-פי החוק. הנתבעת הודתה בכתב הגנתה במשלוח 34 הודעות בניסיון לקעקע את תום ליבו
13 של התובע, אולם, לדידו, לא רק שכשלה בכך אלא שטענתה זו ממחישה את הפגיעה בפרטיותו של
14 התובע כתוצאה ממשלוח ההודעות. זאת ועוד מטעים התובע כי בשל מערכת סינון וירוסים המופעלת
15 במערכת המחשוב ייתכן וחלק מן ההודעות שנשלחו על ידי הנתבעת נחסמו ולא הגיעו ליעדן.

16

17 הנתבעת מצדה מתנגדת לטענות התובע ולגרסתה, שכרה שירותיה של חברה חיצרנית לצורך שיווק
18 אינטרנטי ושליחת דיוור אלקטרוני. חברה זו ערכה עבור הנתבעת ניתוח של מספר פתיחות הודעות
19 הדוא"ל שנשלחו לאורך התקופה, ועל-פי ממצאיה, התובע פתח את ההודעות נשוא התביעה כ- 70
20 פעמים דבר המלמד על התעניינותו בתוכן שנשלח אליו. כמו כן טוענת הנתבעת כי התובע מסר את
21 פרטי כתובת הדוא"ל בה הוא מחזיק לסוכן שטח מטעמה ככל הנראה במהלך משא ומתן לרכישת

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 16-08-12928 לוינסון נ' גליקום שיווק ביע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1 אחד ממוצריה. הנתבעת מוסיפה וטוענת כי התובע נמנע מלבקש את הסרתו מרשימת התפוצה וכי רק
2 בחלוף כשנתיים גילה דעתו לראשונה, בעת הגשת התביעה.

דיון והכרעה

5 שלוש שאלות טעונות הכרעה בענייננו. הראשונה, האם הודעות הדוא"ל שנשלחו לתובע נשוא התביעה
6 הינן דבר 'פרסומת' כמשמעותו בסעיף 30א לחוק התקשורת; השנייה, האם התובע נתן את הסכמתו
7 לקבלת ההודעות; ושלישית, האם הנתבעת עמדה בדרישות החוק ככל שנוגע למתן האפשרות לשלוח
8 הודעת סירוב לקבלת דבר 'הפרסומת'.

דברי 'פרסומת'

11 התובע טוען כי ההודעות שבבסיס התביעה מהוות דבר 'פרסומת' כמשמעותו בחוק. סעיף 30א(א)
12 לחוק התקשורת קובע כי "בסעיף זה – "דבר פרסומת" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד
13 רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו
14 בקשת תרומה או תעמולה".

17 לכתב התביעה המתוקן צורפו 13 הודעות דוא"ל. עיון בהודעות אלו תומך בטענה כי מדובר בהודעות
18 בעלות מסר מסחרי שמטרתו לעודד רכישת מוצר או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת. כך לשם
19 המחשה מובא לידיעת הנמען מידע אודות "מבצע" לרכישת כבלי רשת CAT7 בהנחה של 20%
20 והודעה אחרת מתייחסת ל"מבצע" לרכישת רמקולים מחברת innova. להתרשמותי מידע שיווקי זה
21 נועד להניע את הנמען לרכוש את המוצרים המוצעים על ידי הנתבעת ובפרט לאור העובדה כי בכל
22 ההודעות הוספה בתחתית קישורית ישירה לאתר הנתבעת.
23 ויש לציין כי גם לפי טענת הנתבעת הודעות המייל נשלחות להיקף נרחב של כ- 1,800 נמנעים ובכך יש
24 משום הפצה של מסר באופן מסחרי.

26 מסקנתי זו תקפה גם לעניין הודעות המייל מיום 9.6.2016 ומיום 18.4.2016 שלפי לשונן נועדו לאיחולי
27 "חג שמח". הודעה מן הסוג האמור יכולה להוות מטרד למי שאינו מעוניין לקבלה ובנסיבות מסוימות
28 תוכר כ'דבר פרסומת' באם היא מסבה עצמה גם על מסרים שנועדו למשוך את הנמען להתקשר עם
29 המפרסם בדרכים עקיפות – וכפי שהיטיבה לבטא זאת כב' השופטת נחליאלי חיאט בת"צ (מחוזי ת"א)
30 10591-05-15 זיו גלסברג נ' פסגות בית השקעות בע"מ (9.5.2017), באמצעות סלילת דרך למרחב
31 האישי של הנמען ללא הסכמתו.

32 החלטה זו אושרה לאחרונה ברע"א 4806/17 פסגות בית השקעות בע"מ נ' זיו גלסברג (25.10.2017)
33 ובהחלטתה מציינת כב' השופטת חיות את העובדה שבעמוד אליו מפנה ההודעה מופיע הלוגו של

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 16-08-12928 לוינסון נ' גליקום שיווק ביע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1 הנתבעת ותחתיו הכיתוב "פסגות בית ההשקעות הגדול בישראל" כמו גם את העובדה שהנתבעת היא
2 חברה מסחרית הפועלת להשאת רווחים.

3
4 וממה נפשך: גם אם אניח כי ההודעות הנדונות אינן כוללות מסר גלוי שנועד למשוך את הנמען
5 להתקשר עם הנתבעת הרי שאין בכך כדי לשלול כי מדובר בצעד שיווקי שמטרתו לשמר לקוחות או
6 כבענייננו, להרחיב את מעגל הלקוחות. יש לזכור כי הנתבעת הינה חברה מסחרית הפועלת מתוך מניע
7 כלכלי וסביר להניח כי תפנה משאביה לאפיקים בהם צפויים לה רווחים.

הסכמה לקבלת 'דבר פרסומת'

8
9
10
11 הוראת סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובעת את האיסור על שיגור 'דבר פרסומת' באמצעות הודעות
12 אלקטרוניות ללא קבלת "הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או
13 בשיחה מוקלטת". בנסיבות שבדין הנתבעת לא הוכיחה כי התובע מסר את הסכמתו לקבלת 'דברי
14 פרסומת' מהנתבעת כדרישת הוראה זו. הצגת מסמך ממערכת Pulseem שעל-פי הנטען מנוהלת
15 במשרדי הנתבעת, בו מופיעה כתובת הדוא"ל של התובע במסגרת רשימה של כתובות נוספות שהופקה
16 ממאגר נתונים כלשהו תחת חיפוש "קמפיין דיוור אלקטרוני" – אין בה משום ראייה כדבעי על קבלת
17 ההסכמה מצד התובע לקבלת 'דברי פרסומת' מהנתבעת; כך גם אין כל אינדיקציה בכרטיס הלקוח
18 שנפתח לכאורה על ידי סוכן המכירות בשם דניאל לקבלת הסכמה שכזו, כאשר ניכר מעיון במסמך זה
19 כי מדובר בכרטיס ריקה בה מולאה רק כתובת הדוא"ל של התובע ללא ציון שם פרטי, שם משפחה
20 ופרטים אחרים ליצירת קשר כמתבקש בנסיבות.

21
22 הנתבעת טוענת להגנתה כי לאור השיהוי בהגשת התביעה לאחר כשנתיים ממועד הוספת כתובת
23 הדוא"ל של התובע לרשימת התפוצה, לא היתה בידה האפשרות לאתר את הנתונים אודות המשא
24 ומתן או ההזמנה שבעקבותיהם הוכנסו הפרטים. אין בידי לקבל טענה זו; מחובתה של הנתבעת היה
25 לשמור כל ראייה שיש בכוחה לתעד קבלת הסכמה מפורשת מראש של נמעניה, בין אם בהודעה
26 אלקטרונית או בשיחה מוקלטת – כמצוות סעיף 30א(ב) לחוק, על מנת שתוכל להציגה במידת הצורך
27 במסגרת ההליכים המשפטיים. גם אם הדבר כרוך במאמץ מסוים היה על הנתבעת לנסות ולהשיג את
28 הנדרש במיוחד כאשר מידע זה מצוי בחזקתה ועליה הנטל להציגו. משלא עשתה כן עומדת לה
29 הימנעותה לרועץ בעת שקילת מאזן ההסתברויות.

30
31 יחד עם זאת מסייג סעיף 30א(ג) לחוק את האיסור על שיגור דבר 'פרסומת' בנסיבות בהן לא התקבלה
32 הסכמת הנמען, וזאת בהתקיים שלושה תנאים מצטברים:

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 16-08-12928 לוינסון נ' גליקום שיווק בע"מ

תיק חיצוני : תיק עזר

- 1 (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה
2 כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת
3 הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- 4 (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או
5 מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
6 (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).
- 7
- 8 הנתבעת טוענת כאמור כי התובע מסר את פרטיו במהלך רכישה של מוצר או במהלך משא ומתן
9 להזמנה, אולם לא מצאתי בטיעוניה התייחסות לעניין דרישת סעיף 30א(ג)(1) לפיה יש ליידע את
10 הנמען כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת. לצד זאת ואף אם אניח לטובת הנתבעת
11 כי עומדת היא בתנאי זה, לא שוכנעתי כי הנתבעת נתנה לתובע הזדמנות להודיע כי הוא מסרב לקבל
12 'דברי פרסומת' כמתחייב מסעיף קטן (2) וכפי שיבואר להלן.
- 13
- 14 סעיף 30א(ד) לחוק מתווה את הדרך שבה על הנמען לפעול על מנת להודיע על סירובו לקבל את דבר
15 'הפרסומת' בקבעו כי הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת
16 הנמען. בכל הודעות הדוא"ל שצורפו לכתב התביעה המתוקן מופיעה בתחתית המייל קישורית 'לינק'
17 להסרה מרשימת התפוצה באופן שהנמען יכול ללחוץ על הכיתוב "להורדה מרשימת התפוצה אנא לחץ
18 כאן". בפסיקה נחלקו הדעות באשר לשאלה האם יש להכיר במנגנון זה כדרך המקיימת את דרישת
19 הסעיף באשר לאופן שבו שוגר דבר הפרסומת.
- 20
- 21 שאלה זו התעוררה בפני בתא"מ (פ"ת) 16-07-35061 עמית זילברג נ' טריפל סי מחשוב ענן בע"מ
22 (4.8.2017) ובפסק דין זה קבעתי כי בנסיבות המקרה קיומו של ה'לינק' אינו עומד בדרישת סעיף
23 30א(ה) לחוק. מסקנה זו התבססה על ארבעה טעמים: ראשית וכפי שהבהיר כב' השופט פוגלמן ברע"א
24 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית) (4.8.2014), דואר הזבל משמש גם להפצת וירוסים
25 באמצעות תכנים מניפולטיביים, כך שהתובע אינו יכול היה לדעת ברמת הוודאות הנדרשת כי אם
26 יסיר את עצמו באמצעות הקישור לא יהיה חשוף לסיכון של הידבקות בוירוס. שנית, המנגנון שהועמד
27 בפני התובע להסרת שמו באמצעות לחיצה על 'לינק' המכיל קישורית לאתר אינטרנט, אינו מספק
28 מענה עבור נמענים ברשת ארגונית במערכת סגורה ללא גישה לאינטרנט. לפיכך הכרה במנגנון הסרה
29 בדרך של לחיצה על קישורית המובילה לאתר אינטרנט 'כובלת' את אותם נמענים לקבלת 'דבר
30 הפרסומת' ללא יכולת להשתחרר ממטרד זה. שלישית, דרך ההסרה באמצעות לחיצה על 'לינק' נעדרת
31 אסמכתא בסיומה לאימות גרסת הנמען כי פנה בבקשה להסרת שמו. ורביעית, קביעה זו מתיישבת
32 עם מגמת המחוקק למיגור תופעת ה"Spam" המהווה מטרד ציבורי רחב היקף, המאופיינת במכירת
33 מוצרים שהנמען לא הביע עניין ברכישתם תוך ניצול עלות הפעלתו הנמוכה.
- 34

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 16-08-12928 לוינסון נ' גליקום שיווק ביע"מ

תיק חיצוני : תיק עזר

1 בעניינינו לא הוכח ע"י הנתבעת כי היתה אפשרות ראויה לפעול על מנת להפסיק את קבלת הודעות
2 המייל, מבלי לקחת סיכון של קבלת וירוס בלחיצה על לינק כלשהו המצוי בהודעה. בכך לדעתי כשלה
3 הנתבעת.

ציון דבר ההודעה 'פרסומת'

4
5
6
7 התובע מייחס לנתבעת הפרה נוספת במשלוח הידיעונים בהעדר ציון במפורש בדבר היותם 'פרסומת'
8 בשורת ה- Subject בניגוד להוראת סעיף 30א(ה)(1)(א). אני סבור כי בעניין זה התובע לא דק פורתא.
9 כפי שעולה מעיון בהודעות הדוא"ל ניתן לראות כי בכותרת הנושא צוין שם המוצר שהמידע הפרסומי
10 לגביו הובא במסגרת ההודעה גופה, או דבר קיומו של מבצע בדרך של הצגת המסר השיווקי. מעבר
11 לכך לא שוכנעתי כי במקרה דנן היה באי ציון המילה "פרסומת" מפורשות כדי לגרום עוול ממשי
12 לתובע רק בשל כך.

פיצוי לפי חוק הגנת הפרטיות

13
14
15
16 התובע טוען כי בנסיבות העניין נפגעה פרטיותו כמשמעותה בסעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות, בדרך
17 של "בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת". בהקשר זה מטעים התובע
18 כי שליחה של הודעת דוא"ל מסחרי הכופה על מקבלו התעסקות, וידוא וביצוע פעולת מחיקה ובתוך
19 שכך חשיפה לכמות נתונים מבלי שניתנה הסכמתו לדבר, מהווים הטרדה בדרך אחרת. יתרה מזו,
20 טוען התובע, עצם איסוף נתוני התקשורת המתקבלים באמצעות מילוי הטופס ו/או לחיצה על כפתור
21 ההסרה הכוללים מידע על שרת המקבל והשולח בדבר פתיחת הטופס, מספר הפתיחות, כתובת IP
22 ממנה בוצעה הפתיחה וכדומה – כל אלה, לתפיסתו, עונים על הגדרת "בילוש" ו"התחקות אחר אדם"
23 בהעדר הסכמה מפורשת מצד נמעני ההודעות וכמשמעותן בחוק הגנת הפרטיות.

24
25 דומני כי חרף טענותיו שובות הלב של התובע בעניין זה, אין במשלוח הודעות הדוא"ל וצירוף
26 הקישורית להסרה מרשימת התפוצה משום "הטרדה" או "בילוש" כמובנם בסעיף 2 לחוק, במיוחד
27 כאשר התובע לא טען כי ידע על קיומה של הטרדה זו עד להגשת התביעה אשר הובילה להצגת נספח
28 ב' לכתב ההגנה. וכבר נפסק כי לא כל טרדה הנגרמת לאדם מהווה פגיעה בפרטיותו. למעלה מזאת אני
29 סבור כי בשל זהות העילות בגינן נתבעים הפיצויים ללא הוכחת הנזק, ממילא שאין הצדקה לפסוק
30 'כפל פיצוי' גם מכוח חוק הגנת הפרטיות, שמא ייפרע התובע פעמיים בגין אותו מעשה.

סכום הפיצויים

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 16-08-12928 לוינסון נ' גליקום שיווק ביע"מ

תיק חיצוני: תיק עזר

1 בעת קביעת הפיצויים בגין ההפרה על בית המשפט להתחשב בשיקולים המנויים בסעיף 30א(י) לחוק
2 ובתכליות שנקבעו בהלכה הפסוקה ובכללם האינטרס באכיפת החוק, הרתעה ועידוד הגשת תובענות
3 יעילות ובתוך שכך לוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש. בשים לב לכך הציב המחוקק את נקודת
4 המוצא לפסיקת הפיצוי בקבעו סכום של 1,000 ₪ ממנו ניתן להפחית במקרים המתאימים. בנסיבות
5 המקרה דן יש לתת את הדעת לעובדה כי אין מדובר בדואר זבל בו נעשית פנייה לקהל רחב ובלתי
6 מזוהה וכי תוכן הפרסום לא היה פוגעני; כך גם התחשבתי בעובדה כי התובע אינו טוען כי ביקש
7 להסיר את שמו מרשימת התפוצה; כמו כן נתתי הדעת למשך התקופה במהלכה נשלחו ההודעות
8 ולעובדה כי ניתנה לנמען האפשרות ל"סנן" את 'דברי הפרסומות' מבלי לעיין בתוכנם. כמו כן שקלתי
9 כשיקול להפחתת סכום הפיצוי את העובדה כי הנתבעת כללה בהודעות הדוא"ל אפשרות להסיר את
10 כתובתו של הנמען מרשימת התפוצה.

11
12 לאור מכלול הפרמטרים המצוינים לעיל לא שוכנעתי כי קיימת הצדקה בפסיקת הפיצוי בשיעור
13 המרבי הקבוע בחוק, ואני סבור כי סכום פיצוי בסך של 500 ₪ לכל אחת מ- 13 ההפרות הוא הולם
14 וסביר בנסיבות העניין, ועל כן אני קובי כי לסילוק מלא וסופי של התביעה תשלם הנתבעת לתובע סך
15 של 6,500 ₪. לסכום זה ייוספו הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 2,500 ₪ ומע"מ.

16
17 הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים מהיום.

18
19 אשר לעילות התביעה שעניינן הפרת חובה חקוקה, עשיית עושר ולא במשפט, הסגת גבול והעוולה לפי
20 החוק למניעת הטרדה מאיימת, עסקינן בעוולות אשר לצורך קבלת פיצוי בגינן יש להוכיח נזק ממוני.
21 נזק שכזה לא נטען וממילא שלא הוכח. אשר על כן דין התביעה בגין רכיבים אלו להידחות.

22
23 ניתן היום, ו' טבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

24

אריאל ברגנר, שופט

25
26
27
28